

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11106/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Жарко Станисављевић, адвокат из ... , против тужених ББ и ВВ, обојица из ... , чији је заједнички пуномоћник Предраг Митић, адвокат из ... , ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 148/24 од 25.01.2024. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 148/24 од 25.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 148/24 од 25.01.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу П 8/18 од 24.10.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженом ББ да је различитим поступцима у континуитету, а последњи пут 27.05.2015. године и 28.05.2015. године реметио стање државине, отицања атмосферских вода са крова куће тужиоца, на начин ближе описан у овом ставу изреке, чиме је сметао тужиоца у последњем фактичком поседу отицања атмосферских вода олуком са крова куће, па му је забрањено свако исто или слично сметање. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 148/24 од 25.01.2024. године, преиначено је првостепено решење у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев да се утврди да је тужени ББ различитим поступцима у континуитету, а последњи пут 27.05.2015. године и 28.05.2015. године реметио стање државине, отицања атмосферских вода са крова куће тужиоца, на начин ближе описан у овом ставу изреке, чиме је сметао тужиоца у последњем фактичком поседу отицања атмосферских вода олуком са крова куће и којим је тражио да се забрани туженом да убудуће на овакав или сличан начин узнемирава тужиоца у мирној и фактичкој државини. Ставом другим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу другом изреке и обавезан тужилац

да туженима накнади трошкове парничног поступка од 226.125,00 динара, а туженом ББ и износ од 46.125,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, не постоји потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио одлуке из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради сметања државине у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, као и да ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији, на основу чега овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. Закона о парничном поступку, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

У конкретном случају, ревизијом тужиоца побија се решење донето у парници због сметања државине, у којој је, одредбом члана 452. став 5. Закона о парничном поступку, искључено право на изјављивање ревизије, што значи да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није

дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у парницама због сметања државине, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 448. ЗПП).

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413, у вези члана 452. став 5. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**